

Lekcja 8

24 sierpnia

JEDNEMU Z TYCH NAJMNIEJSZYCH

PRZEGLĄD

Kiedy przyglądamy się ziemskiej misji Jezusa, uderza na to, jak niesamolubny był On w Jego codziennym podejściu do ludzi. Starał się pogłębiać więź z nimi oszacowując i odkrywając ich pilne potrzeby oraz prowadząc ich do rozpoznania ich największych potrzeb. „Zbawiciel nasz, Jezus Chrystus, przybył na ten świat, by niez mordowanie służyć ludziom. (...) Przybył obdarzyć go zdrowiem i pokojem oraz doskonałością charakteru” (Ellen G. White, *Śladami Wielkiego Lekarza*, Warszawa 2009, wyd. 6, s. 11).

CELE NAUCZYCIELA

- Zbadaj wraz z uczestnikami lekcji podstawowe zasady i wskazówki podane w Kazaniu na Górze (Mt 5—7), w tym Ośmioro Błogosławieństw, które Jezus pragnął objaśnić swoim wyznawcom.
- Zachęć uczestników lekcji do zmagania się z ich reakcją na niesprawiedliwość.
- Wezwij uczestników lekcji do spojrzenia w nowym świetle na niesprawiedliwość popełnioną przeciwko nim.
- Przypomnij uczestnikom lekcji, że kiedy mają do czynienia z potrzebami bliźnich, powinni bardziej myśleć o nich niż o samych sobie.
- Przypomnij uczestnikom lekcji, że choć jesteśmy zbawieni z łaski przez wiarę w Jezusa, to będziemy sądzeni według uczynków wiary dokonywanych w służbie „najmniejszym”.
- Zbadaj wraz z uczestnikami lekcji, jak życie zgodne z nauczaniem i służbą Jezusa w czasie Jego pierwszego przyjścia przygotowuje nasze społeczeństwo i nas samych na Jego powtórne przyjście.

KOMENTARZ

Tekst biblijny: W swoim Kazaniu na Górze Chrystus wyłożył wartości królestwa niebios, które mają być ukazywane na ziemi także przez Jego lud. Modlitwa Pańska, także podana w Kazaniu na Górze, zawiera słowa: „przyjdź Królestwo twoje, bądź wola twoja, jak w niebie, tak i na ziemi” (Mt 6,10). Ośmioro Błogosławieństw jest nazywane manifestem królestwa Chrystusa. Zawarte w nich zasady powinny się wyrażać w naszych postawach i postępowaniu.

Błogosławieństwa można interpretować jako definicję sprawiedliwości. Na przykład, greckie słowo „sprawiedliwość” w błogosławieństwie zapisanym w Mt 5,6 jest czasami tłumaczone jako „prawość”.

Jak zauważyliśmy w poprzedniej lekcji, słowa *sprawiedliwość* i *prawość* są czasami używane zamiennie zarówno w *Starym Testamencie* jak i *Nowym Testamencie*. Pierwotnie jedno hebrajskie (*cedeq*) i greckie (*dikaiosyne*) słowo jest używane w obu tych znaczeniach. Tak więc niektóre przekłady Mt 5,6 zawierają słowo „prawość” zamiast słowa „sprawiedliwość”.

Mt 5,6 zawiera metaforę moralnej prawości. Werset ten może być nawiązaniem do Ps 37,12-17, gdzie jest mowa o tym, że moc prześladowców zostanie „połamana” (Ps 37,17). Poproś uczestników lekcji, by przeczytali i omówili ten fragment wyrażający pragnienie osobistej sprawiedliwości jak również Bożej sprawiedliwości (prawości) dla całego świata. Następnie omów wraz z uczestnikami lekcji: Jakie inne z ośmiorga błogosławieństw nawiązują do prawości i miłosierdzia?

Zaraz po Ośmiorgu Błogosławieństw Jezus wskazuje tożsamość chrześcijan: „Wy jesteście solą ziemi (...). Wy jesteście światłością świata” (Mt 5,13.14). Jesteśmy prawdziwie solą i światłością, kiedy żyjemy zgodnie z zasadami wyłożonymi w Ośmiorgu Błogosławieństw. Ktoś kiedyś powiedział, że trudniej jest być solą niż światłością. Omów wraz z uczestnikami lekcji to stwierdzenie w kontekście zaangażowania i mieszania się ze społeczeństwem. Jaką ważną rolę odgrywają sól i światłość w służbie społeczeństwu? (Np. światłość świeci wokoło i z daleka, rozprasza ciemność i pomaga odnaleźć

zagubionych. Natomiast bycie „solą” wymaga dodatkowego zaangażowania, gdyż sól musi się mieszać ze składnikami różniącymi się od niej, aby jej uzdrawiające właściwości wywierały wpływ).

Ilustracja: Przed laty grupa psychologów przeprowadziła badania oparte na przypowieści o dobrym Samarytaninie. Spotkali się oni ze studentami teologii i poprosili każdego z nich, by przygotował krótką mowę na temat dobrego Samarytanina. Następnie każdy ze studentów miał przejść alejką do pobliskiego budynku, by tam wygłosić przygotowaną mowę. W drodze każdy z nich napotykał aktora grającego rolę człowieka leżącego w alejce, jęczącego z bólu i dławiącego się.

Tylko kilku ze sporej grupy studentów zatrzymało się i zapytało mężczyznę, czy potrzebuje pomocy. Niektórzy nawet potknęli się o niego, spiesząc się w drodze do budynku, gdzie mieli przemawiać. Psycholodzy doszli do wniosku, że współczucie i miłość do ludzkości często pozostają jedynie w sferze teorii, ale rzadko bywają praktykowane (Bryan Patterson, „Being a Good Samaritan is More Than Just Showing Compassion”, *Herald Sun*, 25.8.2012).

Ktoś kiedyś powiedział: „Łatwo być entuzjastą Ludzkości przez wielkie «L» niż miłować pojedynczego człowieka, a zwłaszcza tych nieinteresujących, irytujących, zdeprawowanych i nieatrakcyjnych. Miłowanie wszystkich ogółem może być jedynie wymówką dla niemiłowania nikogo konkretnego”.

Omów wraz z uczestnikami lekcji, co wynika osobiście i dla całego Kościoła z powyższego eksperymentu i cytatu. Zanotuj na tablicy (lub kartce) konkretne spostrzeżenia uczestników lekcji, jak przejść od teorii do służenia konkretnym ludziom i grupom w społeczeństwie.

Tekst biblijny: Poproś uczestników lekcji, by przeczytali na głos Łk 10,25-37, każdy po jednym wersecie. Następnie, o ile to możliwe, zaśpiewajcie razem jedną zwrotkę pieśni „Nie omijaj mnie, o Zbawco” (*Śpiewajmy Panu*, Warszawa 2013, wyd. 12, nr 253). Zadaj uczestnikom lekcji pytanie: „Choć często śpiewamy «Nie omijaj mnie, o Zbawco», to czy nie omijamy ludzi w potrzebie i nie odwracamy od nich wzroku, by ich nie widzieć?”

Przedstaw i omów następujące punkty:

1. Opowiedz o tym, jak ktoś w twoim życiu przyszedł ci z pomocą w trudnej sytuacji.
2. Opowiedz o tym, jak pomogłeś komuś w potrzebie.
3. Czy zdarzyło się tobie lub twojemu zborowi odwrócić od kogoś potrzebującego pomocy?
4. Co dzieje się z nami, kiedy odwracamy się od potrzebujących, którym możemy pomóc?

Podsumuj przypowieść o dobrym Samarytaninie porównując postawy postaci występujących w przypowieści. Następnie poproś uczestników lekcji, by odpowiedzieli na następujące pytania przypisane poszczególnym postaciom:

Kapłan i Lewita: *Co się ze mną stanie, jeśli zatrzymam się i pomogę temu człowiekowi?*

Dobry Samarytanin: *Co się stanie z tym człowiekiem, jeśli nie zatrzymam się i nie pomogę mu?*

Tekst biblijny: Przeczytaj Mk 14,7. Niektórzy ludzie wykorzystują ten werset jako wymówkę, by ignorować jeden z rodzajów tych „najmniejszych” - mianowicie ubogich. Rozumują następująco: „Skoro zawsze będziemy mieć ubogich, to znaczy, że tego problemu nie da się rozwiązać. Jeśli sam Jezus stwierdził: «Ubogich zawsze macie pośród siebie» (Mk 14,7), to po co w ogóle próbować rozwiązywać problem ubóstwa?”

Zwróć uwagę, że Jezus w Mk 14,7 cytował Pwt 15. Kiedy zajrzemy do *Księgi Powtórzonego Prawa*, możemy lepiej zrozumieć kontekst Jego słów w Mk 14,7. W Pwt 15 występują dwa istotne nawiązania do ubogich. Pierwsze to werset 11: „Gdyż nie braknie ubogich na tej ziemi, i dlatego nakazuję ci: W ziemi swojej otwieraj szczerze swoją rękę przed swoim bratem, przed nędzarzem i biedakiem”. Jak zatem pogodzić werset 4 z werselem 11 - „oczywiście nie będzie u ciebie ubogiego” z „nie braknie ubogich na tej ziemi”?

Ubogich na ziemi nie zabraknie z powodu nieprawości innych ludzi. Jednak wolą Boga jest, by nikt nie cierpiał ubóstwa (Pwt 15,4), gdyż Bóg zapewnił środki, by zatroszczyć się o głodnych i ubogich.

Przewodnik dla nauczycieli

Niestety, nieprawość ludzi sprawia, że ubodzy zawsze są na ziemi (Pwt 15,11). Jednak istnienie ubóstwa na świecie nie jest usprawiedliwieniem bierności, ale raczej wezwaniem do szczodrości.

Omów następujący cytat: „Chrystus powiedział, że zawsze będziemy mieli wśród nas ubogich. Łączy On swoje sprawy ze sprawami swego cierpiącego ludu. Serce naszego Odkupiciela sympatyzuje z najbiedniejszymi i najbardziej poniżonymi ziemskimi dziećmi. Mówi nam, że są jego przedstawicielami na ziemi. Umieszcza ich pośród nas, by wzbudzić w naszych sercach miłość, uczucie, jakie On sam żywi wobec cierpiących i uciśnionych” (Ellen G. White, *Wybrańcy Boga*, Warszawa 2018, wyd. 2, s. 401).

PRAKTYCZNE ZASTOSOWANIE

Omów wraz z uczestnikami lekcji następującą kwestię: W oczekiwaniu na powtórne przyjście Jezusa oceń twój zbór i siebie pod kątem efektywności stosowania metody służy Chrystusa i Jego nauki, której zastosowanie ukazał podczas swego pierwszego przyjścia. Na przykład:

1. W skali od 1 do 4 oceń swoją postawę wobec każdego z Ośmiorga Błogosławieństw.
2. W świetle Mt 5,14 oceń światło, jakie wydajesz osobiście i jakie wydaje twój zbór w skali od 200 do 5000 lumenów.
3. Przeczytaj poniższy cytat dotyczący przypowieści o bogaczu i Łazarzu: „Bogaty mąż nie należał do grupy reprezentowanej przez niesprawiedliwego sędziego, mówiącego, że Boga się nie boi, a ludzi się nie wstydzi. Wierzył, że jest synem Abrahama, nie obchodził się źle z żebrakiem, nie kazał mu odejść od drzwi swego domu. Jeżeli ten biedny, wzbudzający wstręt człowiek może znaleźć pociechę w oglądaniu bogacza, kiedy wychodzi i wchodzi, to bogacz nie ma nic przeciwko temu, by pozostawał u jego wrót. Egoizm uczynił go obojętnym na niedolę cierpiącego brata” (Ellen G. White, *Przypowieści Chrystusa*, Warszawa 2017, wyd. 5, s. 165-166). Ten cytat może dotyczyć ludzi uchodzących za dobrych członków Kościoła. Dotyczy jednak tego, czego „bogacz” *nie czynił*. Co twój zbór może uczynić dla „Łazarzy” w społeczeństwie? Jak możesz pokonać obojętność?
4. Wypiszcie na tablicy (lub na kartce) niektóre pilne potrzeby „najmniejszych” w waszej okolicy - na przykład, ludzi o specjalnych potrzebach, w tym ofiar handlu „żywym towarem” (niezwykle poważnego problemu naszych czasów). Choć może się okazać niemożliwe interweniowanie w każdym takim przypadku, określcie wasze możliwości działania i podejmijcie pierwszy krok (dodatkowe sugestie w tej kwestii zob. *Adventist Review*, 8/2016, wydanie dotyczące troski o „najmniejszych”).